

[Rager.]

legitimere sig som Frederiksbergborger i det enkelte Tilfælde. Det er af den ærede Ordfører (O. Andersen) paavist, at det atter er Spørgsmaalet om, hvem der har Interesse i de Foranstaltninger, der træffes, og med hvis Udgifter man eventuelt vil belaste en bestemt Kommune. Dette viser mig tilbage til det, jeg atter og atter har peget paa, nemlig at et saadant Tilskud maa og kan retfærdigvis kun tages af dem, hvis Grunde stiger i Værdi, altsaa dem, der faar en Værdistigning forærende ved den Foranstaltning, der sker. Hvis man skulde paaligne de samlede Udgifter paa en virkelig retfærdig Maade, vilde det være den, at man bestemte Tilskuddene ikke som den Trediedel, der foreslaas af Venstre, men saaledes at Udgifterne til de faste Anlæg afholdtes af de Værdistigninger, der fremkom langs med Linierne i Forhold til, hvorledes de faldt med Linielængderne, og dernæst at Driftsudgifterne og Udgifterne til det rullende Materiel afholdtes af selve de Takster, man betaler for Kørselen i hvert enkelt Tilfælde. Altsaa, med andre Ord, de, der faar Værdistigningerne, dækker de faste Anlæg, som een Gang for alle lægges ned, og som betinger disse Værdistigninger, og de enkelte, der kører paa Banen, betaler hver Gang, hvad de beslaglægger af rullende Materiel og Driftsudgifterne.

Jeg synes, at de Bemærkninger, der er kommet i Dag angaaende denne Paragraf og det Ændringsforslag, der er stillet dertil, i høj Grad opfordrer til, at man tager dette Spørgsmaal op — naar man overhovedet vil behandle det i denne Forbindelse — til en Diskussion paa et lidt mere nøgternt Grundlag, end det ærede Medlem Hr. Drachmann gjorde.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Ændringsforslaget om Linien til Frederiksberg skal jeg ikke komme meget dybere ind paa Forhistorien igen, men jeg maa dog overfor det ærede Medlem Hr. Drachmann hævde, at den Overenskomst, der foreligger, er undertegnet af Borgmester Godskesen, og det maa anses for ganske givet, at Fler-tallet ude paa Frederiksberg har Hovedansvaret for den Ordning, der er blevet truffet. Naar man nu fra det samme Fler-tals Side i Skrivelsen af 11. December 1929 til Udvalget skriver en Passus, som er i direkte Modsetning til den Kontrakt, man i sin Tid har afsluttet, turde det være der, Ansvar for den vanskelige Situation ligger, og saa maa man være tilfreds med det, der i det foreliggende Tilfælde opnaas.

Jeg skal stadig anbefale at stemme imod Ændringsforslagene i den Form, hvori de foreligger.

Slebsager: Det ærede Medlem Hr. Rager synes at have en overmaade stor principiel Interesse i Grundværdistigningen, men hvis det ærede Medlems Interesse er saa stor vedrørende det principielle, forekommer det mig, at han maatte have givet det Udtryk i Praksis, saa kunde det ærede Medlem have stillet et Ændringsforslag nu om, at der skulde paalægges en Grundværdistigningsafgift, men det har det ærede Medlem jo ikke gjort. Naar det ærede Medlem ikke vil give sine Anskuelser Udtryk i Praksis, forekommer det mig, at det har grumme lidt Interesse med hans principielle Betragtninger ved denne Lejlighed.

Rager: Jeg vil gerne henlede det ærede Medlem Hr. Slebsagers Opmærksomhed paa, at jeg allerede ved første Behandling henvendte mig til det ærede Medlem og spurgte, om en Ordning i den Retning havde det ærede Medlems Interesse. Jeg spurgte ogsaa det ærede Medlem Hr. Drachmann. Da begge de to ærede Medlemmer svarede benægtende, at de ikke ønskede noget i den Retning, udtalte jeg udtrykkelig, at hvis jeg mente, man kunde faa noget i den Retning gennemført, hvis man arbejdede et Aar eller to længere med Sagen, vilde jeg gerne gøre det, men da jeg saa en principiel Modstand fra begge de to Partier, af hvilke eet maatte være med til at gennemføre Sagen, maatte jeg desværre trække Forslaget tilbage; men jeg maa ogsaa lænke de to Partier til Ansvar, naar det om nogle Aar gaar op for det danske Publikum, hvad det nu atter er, man har begaaet ved at vedtage denne Lov uden de fornødne Kauteler.

Slebsager: Ja, jeg interesserer mig ikke for den af det ærede Medlem udkastede Tanke, men naar det ærede Medlem mener, at det er af saa overordentlig stor Betydning ved denne Lejlighed at faa en Værdistigningsskat, og dog undlader at stille Ændringsforslag om at faa den, har hans Interesse givet sig et grumme ringe praktisk Udslag.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1

forkastedes med 87 Stemmer mod 39.